

Poezie

Poezie, to je věda.
Mně poezie vůbec neva.
Procvičuje mi to mysl,
poezie je můj šestý smysl.

Ale běda,
přišel děda.
Děda nemá poezii rád,
není její kamarád.

Rázem je po vědě,
pokračovat můžu až po obědě.

Včera jsme měli řízek s bramborovou kaší,
dnes pro změnu špenát ze zahrádky naší.
K tomu si dáme dobroučkové brambůrky,
potom se se svým sešitkem zavřu do své komůrky.

A dál a znova si skládám básničku
o tom, jak sloni dostali rýmičku.

Jana Balounová, 1. A